Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

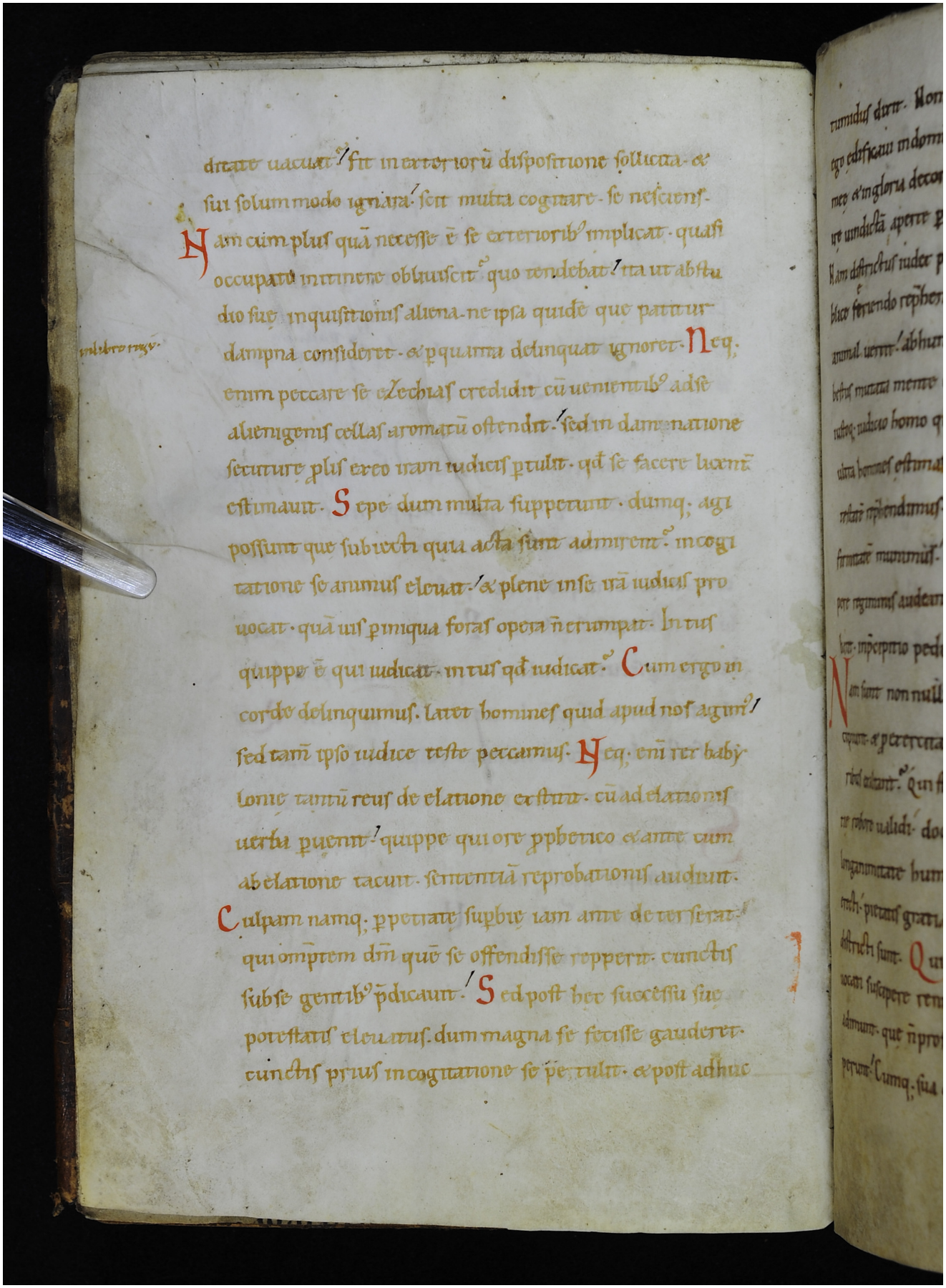

ditate uacuat. fit in exteriorū dispositione sollicita. & sui solum modo ignara. sert multa cogitare. se nesciens.
Nam cum plus quā necesse ē se exteriorib⁹ implicat. quasi occupatū in tinere obliuiscit. quo tendebat. ita ut abstu dio suę inquisitionis aliena. ne ipsa quidē quę patitur dampna consideret. & p quanta delinquat ignoret. Neq; enim peccare se ezechias credidit cū uenientib⁹ ad se alienigenis cellas aromatū ostendit. sed in damnatione sectuire plus ereo iram iudicis ptulit. qd se facere lucrū estimauit. Sepe dum multa supperunt. dumq; agi possunt quę subiecti quia acta sunt admirem. in cogi tatione se animus eleuat. & plene in se irā iudicis pro uocat. quā uis piniqua foras opera ñ erumpat. In tus quippe ē qui iudicat. in tus qd iudicat. Cum ergo in corde delinquimus. latet homines quid apud nos agim. sed tamē ipso iudice teste peccamus. Neq; enī rex babylonię tantū reus de elatione extitit. cū ad elationis uertu puenit. quippe qui ore ppbetico & ante cum ab elatione tacuit. sententiā reprobationis audiuit.
Culpam namq; ppetiate supbię iam ante deterserat. qui omptem dm quō se offendisse reppetit. cunctis subse gentib⁹ pdicauit. Sed post hec successu suę potestatis eleuatus. dum magna se fecisse gauderet. cunctis prius in cogitatione se pertulit. & post adhuc